

مؤسسه تحقیق برای توسعه
صنعت احداث و انرژی

پژوهش، آموزش، مشاوره و اطلاع رسانی

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

سندیکای شرکتهای تأسیساتی و صنعتی ایران

انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران

انجمن شرکتهای مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی ایران

جامعه مهندسان مشاور ایران

سندیکای صنعت برق ایران

انجمن صنفی کارفرمایی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران

انجمن صنفی تولیدکنندگان و فناوران صنعتی ساختمان

انجمن شرکت های حفاری نفت و گاز ایران

شماره: ۵۶۱۷۱ -۰۰-م تاریخ: ۱۴۰۰/۱۲/۰۱ پیوست: ندارد

بسمه تعالی

ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

ریاست محترم سازمان برنامه و بودجه کشور

ریاست محترم مرکز پژوهش های مجلس

معاونت محترم حقوقی رئیس جمهور

موضوع: هشدار جدی نسبت به مخاطرات گسترده فنی، حقوقی، اقتصادی و اجتماعی تبصره ۴ لایحه ی بودجه ۱۴۰۱ و درخواست کنار گذاشتن این شیوه ی برخورد با طرح های عمرانی

باسلام و احترام؛

به استحضار می رساند که مسأله ی طرحهای عمرانی، در غیاب دو رکن تدبیر و عزم کافی، طی سالیان اخیر به معضل طرحهای عمرانی تبدیل گردیده و از دولتی به دولت دیگر منتقل شده است؛ تا جایی که اکنون سخن از بحران طرحهای عمرانی نیمه تمام است. باید دقت داشت که بحران طرحهای عمرانی، فراتر از بحران کسب و کار فعالان صنعت احداث و انرژی است. گرچه بحران کسب و کار مهم است اما شاید در نظر برخی، موضوعی صنفی — تشکیلی تلقی شود، اما اولی بی گمان موضوعی ملی و نیازمند مشارکت همه ی دلسوزان کشور است. هشدار دلسوزانه متخصصان اقتصادی و قانونگذاری کشور، شاهد بارز این است که ما اکنون درباره مسأله های فراتشکلی و ملی گفتگو می کنیم.

طرحهای عمرانی مهمترین مجرای تبدیل منابع کشور به زیرساختها و سرمایه گذاریهای ثابت است. زیرساختها و سرمایه گذاریهایی که آموزش، بهداشت و درمان، ایمنی و امنیت و حتی خوراک مردم کشورمان در گروی آنها است. سالهاست وعده های انتخاباتی و تمایلات بخشی یا منطقه ای سبب شده است مطالعات آمایش سرزمین در پیدایش و مکان یابی درست طرحها و پروژها نادیده گرفته شود. به نحو مشابه تعیین ابعاد و احجام برخی طرح ها و پروژه ها نیز بیش از آن که طبق نظرات کارشناسی باشد، تابع فشارها و روابط مقامات شده است. شیوه های تعریف و طراحی، اجرا و بهره برداری نیز به موقع تدبیر و بهسازی نشده است. البته هر یک از ما به تناسب اختیارات

دبیرخانه موقت:

تهران، خیابان مطهری، بعد از خیابان سهروردی، خیابان وزوائی، نبش خیابان ملک، پلاک ۱۳، طبقه ۹

تلفکس: ۸۶۰۲۴۸۲۷

web site: www.ehdasrd.com

E-mail: ehdas@ymail.com

whatsApp: +989028829038

**مؤسسه تحقیق برای توسعه
صنعت احداث و انرژی**

پژوهش، آموزش، مشاوره و اطلاع رسانی

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

سندیکای شرکتهای تأسیساتی و صنعتی ایران

انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران

انجمن شرکتهای مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی ایران

جامعه مهندسان مشاور ایران

سندیکای صنعت برق ایران

انجمن صنفی کارفرمایی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران

انجمن صنفی تولیدکنندگان و فناوران صنعتی ساختمان

انجمن شرکت های حفاری نفت و گاز ایران

شماره: ۵۶۱۷۱ -۰۰-م تاریخ: ۱۴۰۰/۱۲/۰۱ پیوست: ندارد

و قدرت خود ، در رسیدن به وضعیت کنونی مسؤولیت داریم . اما پرسش اساسی امروز این است که باید با چه شیوه‌ای با معضل طرحهای نیمه تمام مواجه شد و جهت‌گیری برای حل معضل باید چگونه باشد؟ تجربه‌اندوزی از گذشته ، اتکا به دانایی و تدبیر جمعی و بهسازی و اجرای دقیق قوانین ، یا این که ، تسامح و تساهل ، ضعف تدبیر ، در پیش گرفتن رفتارهای غیر نظام مند و شتابزده و واکنشهای کوتاه‌بینانه؟ آیا می‌توان برای حل معضل ناشی از ضعف تدبیر ، مجوز بی‌تدبیری بیشتر صادر کرد و امید بهبود داشت؟

برطبق اصل (۴۴) قانون اساسی ، نظام اقتصادی جمهوری اسلامی ایران باید بر پایه سه بخش دولتی ، تعاونی و خصوصی با برنامه ریزی منظم و صحیح استوار باشد . مطابق قانون اساسی بخش غیردولتی نمی‌تواند جای بخش خصوصی را بگیرد . نگرش حاکم بر تبصره‌ی (۴) لایحه‌ی بودجه‌ی ۱۴۰۱ علاوه بر جایگزینی بخش خصوصی با بخش غیر دولتی ، از نظر شتابزدگی و ضعف تدبیر کم‌نظیر است. واگذاری دهها هزار پروژه بدون سازوکار مناسب و روشهای اجرایی روشن و شفاف ، طی مدت سه ماه!! چنین بی‌نظمی و بی‌قاعدگی در گذشته را شاید تنها بتوان در دستورالعمل ماده (۲۷) قانون الحاق (۲) مثال زد. بر هم زدن تمام تجارب گذشته و سپردن اختیار سه قوه به چند نفر و طی مصوبه‌ای که نه مجلس کنترلی بر آن داشته است و نه هیأت وزیران!! همان شد که اهل فن پیش بینی کرده بودند. دستورالعمل ماده (۲۷) قانون الحاق (۲) چه دستاورد عملی و ملموسی در بسترسازی و نهادسازی مشارکت عمومی و خصوصی کشور داشت؟ چرا هنوز هم شاهد و نشانه‌ای از گفت و شنود کارشناسی درباره‌ی این روش مشاهده نمی‌شود؟ نه تنها در بیرون سازمان برنامه و بودجه کشور ، بلکه حتی در درون آن سازمان ، آیا گفت و شنود و هم‌فکری برای بهبود این دستورالعمل انجام شده است؟ چقدر برای کاهش نقایص مورد تذکر اعضای مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت نظام یا مراکز پژوهشی و تشکلهای مردم نهاد و کارشناسان مستقل، اقدام شده است؟

بیش از یک سال است مشاهده می‌شود که تشکلهای بخش خصوصی در فرآیند تصمیم‌گیری و سیاستگذاری مشارکت عمومی و خصوصی کنار گذاشته شده‌اند. با کمال تعجب اخیرا در رسانه‌ها دیده می‌شود که حتی بیش از یک سال است گفت و شنود میان نهادهای رسمی تصمیم‌گیری مانند سازمان برنامه و بودجه کشور و مرکز پژوهشهای مجلس هم متوقف شده است. در چنین فضایی ، مشاهده می‌شود که ناگهان در لایحه‌ی بودجه‌ی سالانه ، حکمی مانند « تبصره‌ی (۴) لایحه بودجه ۱۴۰۱ » درج شده است که طی آن قرار است طی مدت یک ماه ، تمام نظام فنی و اجرایی کشور که به تدریج طی ۵۰ سال شکل گرفته (و البته نیازمند به‌سازی مدبرانه است) ، طی مدت یک ماه دگرگون شود. از آن بدتر حکم شده است که بلافاصله طبق این سیل مقرراتی جدید

دبیرخانه موقت:

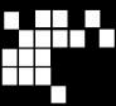
تهران، خیابان مطهری، بعد از خیابان سه‌رودی، خیابان وزوایی، نبش خیابان ملک، پلاک ۱۳، طبقه ۹

تلفکس: ۸۶۰۲۴۸۲۷

web site: www.ehdasrd.com

E-mail: ehdas@ymail.com

whatsApp: +989028829038

مؤسسه تحقیق برای توسعه
صنعت احداث و انرژی

پژوهش، آموزش، مشاوره و اطلاع رسانی

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران

سندیکای شرکتهای تأسیساتی و صنعتی ایران

انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران

انجمن شرکتهای مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی ایران

جامعه مهندسان مشاور ایران

سندیکای صنعت برق ایران

انجمن صنفی کارفرمایی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران

انجمن صنفی تولیدکنندگان و فناوریان صنعتی ساختمان

انجمن شرکت های حفاری نفت و گاز ایران

شماره: ۵۶۱۷۱ -۰۰-م تاریخ: ۱۴۰۰/۱۲/۰۱ پیوست: ندارد

و طی مدت یک ماه ، انواع دارایی های مشهود و نامشهود کشور باید واگذار شود. آیا چنین تجربه ای در جایی از جهان وجود دارد؟ دستاورد آن چه بوده است؟ تدبیر کارشناسی ، چقدر چنین رویکردی را تأیید می کند؟ آیا می توان بدون یک برنامه ی درازمدت یا لایحه پنجساله (موضوع بندهای (۲ و ۳) ماده ی یک قانون برنامه و بودجه کشور ، مصوب (۱۳۵۱) برای اصلاح نظام اجرایی طرحهای عمرانی به رفع معضل این طرحها امید واقعی داشت؟ آیا هیچ تدبیر و خرد کارشناسی می پذیرد که معضل ایجاد شده طی چند دهه در ۴ ماه حل شود؟

بنابراین پیشنهاد می شود تبصره ی (۴) لایحه بودجه حذف گردد و در اسرع وقت برنامه ریزی مدبرانه و متکی به تجربه در فضای شفاف کارشناسی انجام شود و در سال مالی پیشرو ، یعنی سال ۱۴۰۱ ، بر اجرای گام مربوط به همان سال نظارت و پافشاری شود. البته اگر اصرار به تصویب تبصره ی بودجه ای برای طرحهای عمرانی وجود دارد، در کنار هشدار نسبت به خطرات تبصره ی (۴) لایحه ۱۴۰۱، پیشنهاد ایجابی برای حرکت واقعی و بهسازی نظام طرحهای عمرانی نیز وجود دارد. اندکی تأمل در ذخیره دانش و تجربه ی کشور نشان می دهد، شواهد و ابزارهای بسیار مناسبتری در نظام تدبیر کشور وجود دارد. از جمله تدابیری مانند بند «د» تبصره ی (۱۹) بودجه ی سال ۱۳۹۶ که قبلا در مجلس تصویب و در شورای نگهبان تأیید شده است ، اما در اجرای آن تعلل شده است. آیا بند یاد شده به مراتب مدبرانه تر و مؤثرتر از احکام مندرج در تبصره ی (۴) لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ نیست؟ آیا واگذاری بر اساس قوانین و مقررات شناخته شده ی برگزاری مناقصات کشور در فضای شفاف و رقابتی و با رعایت مهلت های معقول ، بهتر از واگذاری با روشهای خلق الساعه ، شتابزده ، مبهم و مجمل نیست؟ ما براین باوریم که حل معضل طرحهای عمرانی جز با تدبیر و عزم فراگیر و بهره گیری از ذخیره دانش و تجربه تمام دست اندرکاران دلسوز کشور از جمله بخش خصوصی ممکن نیست. ما بر این باوریم که مشارکت واقعی در احداث و اتمام پروژه ها جز از راه مشارکت واقعی در تدبیر و برنامه ریزی ممکن نیست. ما تشکلهای حرفه ای و تخصصی صنعت احداث و انرژی آمادگی کامل خود را برای پیمودن درست این مسیر مهم و فوری اعلام می کنیم و انتظار پاسخ مثبت از سوی قوای مقننه و مجریه کشور داریم.

باتجدیداحترام

رئیس هیأت مدیره

بهروز گتمیری

دبیرخانه موقت:

تهران، خیابان مطهری، بعد از خیابان سهروردی، خیابان وزوائی، نبش خیابان ملک، پلاک ۱۳، طبقه ۹

تلفکس: ۸۶۰۲۴۸۲۷

web site: www.ehdasrd.com

E-mail: ehdas@ymail.com

whatsApp: +989028829038

